

Налог супервизора којим се одређена некретнина додјељује Меџлису Исламске заједнице Брчко

У складу са овлаштењима која су ми дата ставовима 8, 10, 11, 13, 36 и 37 Коначне одлуке од 5. марта 1999. године, коју је донио Арбитражни трибунал за спор око међуентитетске линије разграничења на подручју Брчког (“Коначна одлука”) и ставом 12 Анекса исте од 18. августа 1999. године;

Подсјећајући на моја претходна два налога супервизора од 2. фебруара 2007. године (“моји налози”) у којима сам одређене некретнине већ додијелио Меџлису Исламске заједнице Брчко и Хрватском културном друштву “Напредак”, сматрајући да сам том реституцијом допринијео процесу изградње повјерења међу вјерским заједницама у Брчком;

Унапређујући моје налоге којима се предвиђа да нећу разматрати било какве нове захтјеве за реституцију путем налога супервизора, осим за одређене веома ограничене изузетке, у погледу којих сам раније већ имао консултације са релевантним заинтересованим странама;

Имајући у виду, као што је наведено у мојим налозима, да је током комунистичке владавине након 1945. године у ондашњој Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији, знатан дио имовине на територији данашње независне државе Босне и Херцеговине био национализован присилно и без накнаде;

Имајући надаље у виду да се национализација ове врсте одвијала широм бивше комунистичке Источне Европе, и да, будући да су комунистичке власти у Источној Еуроци доживјеле слом почетком деведесетих година, су се појавили покрети за враћање имовине која је на такав начин национализована у свим земљама у којима

се ово десило, то јест, да се таква имовина врати у власништво њеним власницима из периода прије национализације или њиховим насљедницима и, алтернативно, да се исплати накнада у случају када поврат имовине није могућ;

Подсјећајући да је без обзира на непостојање закона о реституцији у то вријеме, у периоду након рата који је трајао од 1992-95. године али прије доношења Коначне одлуке, тадашња Општина Брчко Републике Српске вратила Српској православној цркви (“Црква”) највећи дио имовине у граду Брчко, која је припадала Цркви прије 1945. године а која је касније национализована током комунистичке владавине, чиме је Цркви додијељено право над некретнинама које јој је претходно било одузето;

Упознат са чињеницом да је, без обзира на мишљење Савјета Европе да не постоји правна обавеза да се бави питањем реституције имовине коју су национализовале власти бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, радна група на државном нивоу припремила нацрт државног закона о реституцији који Парламентарна Скупштина БиХ није изгласала у јануару 2008. године, и да није познато када или да ли ће било какав нови нацрт бити стављен на дневни ред Парламентарне Скупштине БиХ и као резултат тога бити донијет као закон Босне и Херцеговине, усљед чега би био успостављен систематичан, фискално утемељен и недискриминаторски програм реституције претходно национализоване имовине за цијелу земљу;

Надаље подсјећајући да је након доношења Коначне одлуке Влада Брчко Дистрикта, настојећи да на исти начин поступа према трима главним вјерским заједницама у Дистрикту, локалној Исламској вјерској заједници и локалној Католичкој вјерској заједници у Дистрикту дала на кориштење одређене национализоване некретнине које су раније припадале тим вјерским заједницама прије него што је извршена национализација;

Након што сам прегледао земљишне књиге и катастар у Дистрикту

и након што сам закључио да је одређена непокретна имовина која се налази у граду Брчко, позната под називом “Руждија” медреса, припадала Исламској заједници у Брчком прије него што је национализована 1959. године, те да стога сасвим јасно подлијеже реституцији;

Имајућу на уму да је усвајање државног закона о реституцији у овом тренутку неизвјесно, а да у међувремену “Руждија” медреса, која се налази у центру града Брчко али је веома оштећена услед рата и сада је празна, деградира амбијентални изглед града и није стављена ни у какву економску или културну употребу; и да се од Исламске заједнице не може очекивати, иако јој је Дистрикт дао права кориштења, да објекат реновира или му дâ економску и културну вриједност, док јој се не изврши реституција права власништва над објектом;

Након што сам, стога, одлучио да извршим реституцију горепоменуте некретнине Меџлису Исламске заједнице Брчко;

Сматрајући да ће овом реституцијом бити изграђено повјерење међу вјерским заједницама у Брчком и да ће иста водити ка бољитку Брчко Дистрикта у цјелини;

Након што сам обавио консултације са члановима Исламске заједнице Брчко и стручњацима за имовинско право у Влади Дистрикта и након што сам пажљиво размотрио све чињенице у вези са предметном некретнином и након што се корисник овог налога супервизора сагласио са условима који су у њему прописани.

Уважавајући жељу коју је Исламска заједница Брчко изразила за овом реституцијом;

Истичући да, осим за одређени веома ограничен број изузетака, нећу разматрати било какве нове захтјеве за реституцију путем налога супервизора;

Стога, овим путем налажем следеће:

1. Право власништва над некретнином означеном као катастарска честица бр. 180/1, катастарска општина Брчко 1 (према новом премјеру), односно некретнина означена као катастарска честица бр. 2/90, 2/91, 2/85 и дио 2/92, катастарска општина Брчко (према старом премјеру) ("Имовина"), у нарави школска зграда позната под називом "Руждија" медреса и остали помоћни објекти који се налазе на горепоменутој катастарској честици, овим путем се преноси на Исламску заједницу у Босни и Херцеговини – Меџлис Исламске заједнице Брчко.

2. Овим налогом се од свих институција Брчко Дистрикта које су задужене за послове катастра и регистра земљишта захтијева да, по службеној дужности у року од тридесет (30) дана од дана доношења овог налога, изврше све потребне измјене у јавним регистрима како би извршиле упис преноса власништва прописаног ставом 1 овог налога, користећи овај налог као правни основ за то.

3. Меџлис Исламске заједнице Брчко прихватиће сва законска права и обавезе у вези са власништвом над Имовином од дана доношења овог налога супервизора.

4. Реституција Имовине прописана ставом 1 овог налога је коначна и не може се накнадно поново разматрати. Нарочито неће ниједно треће лице стећи било каква споредна права над Имовином као резултат доношења, након овог налога, било каквог државног или закона Дистрикта о реституцији.

5. Међутим, у мјери у којој се овим налогом било којем трећем лицу ускраћују било каква права на Имовину која има на дан доношења овог налога или која би стекло (осим у случају из става 4 овог налога) усљед доношења било којег закона о реституцији након доношења овог налога, Меџлис Исламске заједнице Брчко дужан је да плати новчану накнаду било којем таквом трећем лицу. Износ новчане накнаде која се има платити представљаће тржишну вриједност права која су на овај начин ускраћена, било на дан доношења овог налога или на дан када би

та права била стечена (осим у случају из става 4 овог налога), шта год да се од то двоје деси касније. Судови у Брчко Дистрикту надлежни су да поступају по било каквим захтјевима на основу става 5 овог налога у вези с тим да таква обавеза постоји и уколико је то случај да утврде висину те обавезе, у зависности од уобичајених одредби којима се регулише застаријевање у законским прописима Дистрикта.

6. Реституцијом која је прописана овим налогом супервизора гасе се сва потраживања која евентуално постоје или се могу накнадно појавити (услед измјена у закону) против Брчко Дистрикта као резултат национализације Имовине од стране комунистичких власти.

7. Овај налог супервизора објављује се без одлагања у Службеном гласнику Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине. Сви јавни званичници Дистрикта предузеће све неопходне мјере како би осигурали да он буде у потпуности спроведен.

8. Овај налог супервизора објављује се на енглеском језику и службеним језицима Босне и Херцеговине. У случају било какве неусклађености, верзија на енглеском језику је мјеродавна за све намјене.

*др Рафи Грегоријан
супервизор за Брчко Дистрикт
први замјеник високог представника*